

Aquest PDF correspon a la versió HTML disponible en l'adreça adjunta. Els textos enllaçats només funcionen en la versió HTML que, a més, pot contenir actualitzacions no incorporades en aquest PDF.

<http://www.amnistiacatalunya.org/edu/pelis/dudh/cat/philomena.html>

El cine i la Declaració Universal dels Drets Humans

Declaració Universal dels Drets Humans

Declaració Universal dels Drets Humans

Philomena

Any: 2013.

Durada: 98'.

Direcció: Stephen Frears.

País: Regne Unit.

Edat: Totes les edats.

Argument: Basada en fets reals. Philomena Lee es queda embarassada, sent adolescent, mentre està en un internat dirigit per unes monges, les quals donen el seu fill en adopció. Aquest fet queda en secret fins que, 50 anys després, es posa en contacte amb un periodista desprestigiats que, interessat en una història per publicar, l'ajuda a buscar el seu fill.

Suggeriments didàctics

Altres articles de la Declaració que es poden treballar: 1, 2, 8, 9, 11, 16, 21.

Temes: Adopcions i orfenats, drets dels menors, dret a la informació, dret a la intimitat, homosexualitat.

Observacions: La majoria dels suggeriments inclosos en la fitxa de [Las hermanas de la Magdalena](#) també són indicades en aquest cas, per la qual cosa recomanem tenir-les en compte.

Elements de debat per a iniciar un cinefòrum:

- Com justifiquen el seu comportament les monges de l'orfenat?
- Tenint en compte que Philomena és menor d'edat quan queda embarassada, fins a quin punt és legítima la decisió de les monges de donar el seu fill Anthony en adopció?
- Quins altres comportaments de les monges vulneren els drets de Philomena o del seu fill Anthony o, almenys, són qüestionables per motius ètics?
- Què opines de la decisió final del periodista, en el sentit de renunciar a publicar la història de Philomena?

Altres reflexions que es poden tenir en compte:

- Per què Philomena s'està cinquanta anys en silenci?
- Els fills adoptats tenen dret a conèixer els seus pares biològics? I els pares biològics les famílies adoptants? Quina és la situació actual?
- Què és una família d'acollida? Quina és la seva finalitat? En què es diferencia d'una família adoptant?
- Al final de la pel·lícula, la monja responsable de l'adopció del fill de Philomena no se'n mostra penedida, i diu que la pèrdua del fill va ser el càstig per haver pecat en tenir relacions sexuals. Per què la majoria de les religions estan tan preocupades amb la sexualitat, i especialment amb la sexualitat de les dones?
- Es pot demanar perdó si no s'és conscient d'haver fet res inadequat? Ser capaç de perdonar és una virtut o una feblesa? Es poden fer generalitzacions?

- Per què, durant el part, la monja no vol avisar el metge?
- Quins drets tenen les internes en un orfenat o, si no els tenen, se'ls haurien de reconèixer? Encara existeixen orfenats? En cas afirmatiu, a càrrec de qui estan?
- A Espanya, a causa de les dificultats per saber la veritat, les mares com Philomena, o els fills/es que tenen sospites d'haver estat adoptats de forma irregular, són persones que es veuen obligades a associar-se amb la finalitat d'exercir més pressió, tenir més presència pública, etc. ¿Per què en temes com aquest, o semblants, els Estats sovint en lloc d'estar al sevei dels col·lectius més vulnerables es posicionen en contra d'ells?
- L'article 9 de la Convenció dels drets de l'infant diu que és un dret de l'infant viure amb el seu pare i la seva mare, excepte en els casos que la separació sigui necessària de cara al seu interès superior, i que també és un dret seu mantenir contacte directe amb tots dos, si està separat d'un d'ells o de tots dos. Com s'aplica o es vulnera aquest criteri, en el cas d'Anthony?
- Abans que Martin Sixsmith conegui Philomena i s'interessi per ella, una periodista, mentre prenen unes copes, li diu: "Jo només publico reportatges lacrimògens, ja ho saps: d'interès humà. No és la teva especialitat?" És el mateix una història d'interès humà que una història lacrimògena? Quina és la diferència?
- Poc després de la conversa anterior, el periodista Martin Sixsmith, parlant amb la filla de Philomena, justifica la seva negativa inicial a investigar i publicar la seva història dient: "El que vostè m'explica encaixaria com una història d'interès humà, i aquesta no és la meva especialitat. Una història d'interès humà és un eufemisme per als articles sobre persones ignorants, vulnerables i sense personalitat, publicats en diaris per a persones ignorants, vulnerables i sense personalitat." Té sentit aquest punt de vista? Es poden tenir altres punts de vista sobre aquest tema? Quin és, doncs, si en té, "l'interès humà" de la història de Philomena?
- En alguns programes de televisió s'expliquen, de vegades, històries semblants a la de Philomena. Es tracta "d'històries lacrimògenes", o de què es tracta? Quin és el tractament que determinats mitjans de comunicació fan d'aquesta mena d'assumptes? Quin sentit, o finalitat, tenen? Quin altre tractament podria fer-se'n?
- Què s'explica en la pel·lícula sobre la condició homosexual d'Anthony? Què podem dir sobre aquest tema?
- Quines situacions més o menys semblants a les de Philomena i/o Anthony existeixen al nostre país? Què podem fer sobre aquest tema?"
- Textos per comentar:

"Durant dècades, i fins a etapes relativament recents, Espanya ha viscut el robatori sistemàtic de nadons nascuts en clíniques i maternitats. (...) podem mostrar els noms dels presumptes metges, religiosos i personal de l'Administració de l'època implicats; som capaços d'exposar en els mitjans informatius els milers de famílies afectades i els seus casos, i també estem disposats a ensenyar cadascuna de les nostres denúncies arxivades. No obstant això, malgrat tota la informació que ja tenim, de tots els passos que hem fet, i de tot el que ja ha sortit a la llum pública, la nostra situació no s'està tractant com una de les majors atrocitats que ha viscut el nostre país." (1)

"Sor María Florencia Gómez Valbuena (...) va ser una religiosa espanyola de les Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül, que recentment ha saltat als mitjans de comunicació espanyols, com una de les presumptes responsables del robatori d'infants, en les clíniques de maternitat madrilenyes en la dècada dels anys 80. Encara que fa més de 15 anys que apareixia com a acusada pel mateix delictes, va suposar la primera vegada que un jutge portava a judici un religiós. (...) Les associacions d'afectats com ANADIR, xifren entre 200.000 i 300.000 els nens robats en la segona meitat del segle XX a Espanya. Estava imputada pels delictes de detenció il·legal i falsedat en document públic en la causa dels nens robats, pel robatori de Pilar Alcalde, a la Clínica Santa Cristina, en la qual exercia labors d'assistenta social. La nena va ser sostreta a la seva mare, María Luisa Torres, pel fet de no néixer en el si d'un matrimoni, sinó en adulteri, i lliurada al seu pare adoptiu Alejandro Alcalde, al·legant que provenia d'una mare sense recursos." (2)

"Al juny de 2014, Philomena Lee va fer una roda de premsa després de ser rebuda pel Papa Francesc al Vaticà, l'acompanyava l'actor i coguionista de la pel·lícula, Steve Coogan. La Sra. Lee, amb gairebé setanta anys, diu que es va sentir "honrada" en la seva trobada amb el Papa, també va manifestar que ja no té 'rancúnia' cap a l'Església catòlica: 'No hauria pogut viure amb la rancúnia durant 62 anys'. (...) Philomena no responsabilitza el Vaticà per aquest fet succeït durant la seva joventut. Recorda que el seu treball com a infermera en un hospital psiquiàtric, i el contacte amb el sofriment i el dolor de tantes persones, un dolor que considera fins i tot pitjor que el seu, li va fer deixar una mica de banda el seu propi sofriment." (3)

(1) <http://anadir-es.blogspot.com.es/2011/10/campana-sensibilizacion.html> (2015)

(2) http://es.wikipedia.org/wiki/Mar%C3%ADA_G%C3%B3mez_Valbuena (2015)

(3) <http://www.eticacine.org/Philomena>